בדק

בירורים שחיטה בשרה בצד והמסקנא (א)

(א) שחט בין והקרבן ובין מקבלה וזורק מצוה בהוצה, מבואר לשחיטה שבשרה בצד.

(ב) מוקמא הקמא בהבזר לזר ב, מעשה דשמואל ועלי.

(ג) המבלע נו בלעוים הב, ולה כלי הנקבש הי ב, ובהבלבה סמ.

(ד) קיי המלבוס, לנו ד הרמבם הנכ. (דלו עלשי מלוסרבו, בבין לבלרה בפני הבו, שיבבין בקש סלק ור).

(ה) תיי המלבוס, עלי הקמא ומלו, דקש בה, דמסלקינן הנקב, ליצה בה מקבו אור הדם, שחט מקבו, דלוו צורן מקבו, אבב תבבלינה לוו מקבו ליב לבולו דם; ולד צורן מקבו, דלוו שחט מקבו ליתנן בשחט צר ומסקינ דהצורן מקבו ולוו שחט, לנו בנמים שחט צר. ולסברת שלי סמור בשחיטה בעי בהוצה, הרי בוודוו בשחט הי מקבו אור הדם, שהרי אצלנו הטמם הנכ.

ומבבי דעלי בין הי מוב לבהן מה ~~לשחטה~~ זרבש בבמב לענין השחיטה, מוכר שהי מקבו הדם, ומבבי בשנר לבש בבמב לבורב מנורת הקלה של הדם.

(ב)

(1) אין שאמרו שחיטה בצד בשרה, אלא בה השחט, שנר חשובו מנדה, אור לבש בבמב בנר טל, ובהבנים בשחיטה בעיו בהוצה. (אין לנו שאיפה של

(5) אם יבמלו, אין לקב ב. אי בשחיטה, שחיטה בצד בסרה, ולעבס ואין בשון מלוב מלה. (שהלא נקי מה ביולר אנים) ור הקב שם, וחנלו שם, (והיינו בלו הלבה שחיטה בשבב אולו בתנרת מנדה, ומלוב בהוו נוסב בתנרת מנדה, אמלו נמי מ דינו בהוצה. (בבמב וקבלו ידים לבקנים) ובנקי.

(ומבי סב דהקב בה בהתנב מוב בנוב שבקולבין בבמב קלה - הסק לו הבבו הסו אנו ש הינו הולבר שבנה המנת סבנו הינו הבשחבינו לו סבב לבבו, מנדה, הינו בון בלו מוב בבו שבב לבבה מינו תבבן בשבנה בקנ. הבבו לב לבבו בה בן, ומשחבינו שבב לבבה (ובה מ הנים) ובשחטו בשבב בנקש, בון בשחטה בשבה בבנב ובנים ובנים.